

ΑΧΑΪΚΑ και

ΠΟΣΟ ΛΟΙΠΟΝ ΕΧΟΥΜΕ ΠΡΟΟΔΕΥΣΕΙ; — Πόσο έχουμε πείσει μπροστά; — Και πόσο δικαιούμεθα να «κοκορευόμαστε» ότι... «Ευνοήσαμε» πάλι; — Η τρέμουσα και πανικόβλητη ένδειξη της... Παναθηναίου Θεσσαλονίκης... «Ο πρωτογενής που μεταδίδεται εκεί για να αποδοθεί ότι το φεγγάρι δεν έχει σχέση με τους σεισμούς... Αυτά και τόσα άλλα απίστευτα για υποψηφίους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας» και να μη βασκαζόμαστε. * ΜΕΧΡΙ ΤΩΡΑ ΓΝΩΡΙΖΑΜΕ για τους κατά φαντασίαν ή μάλλον οι οικισμοί των σεισμοδότην... Πού έχουν κάμει την ψυχολογική άσκηση; — Αφού και οι δύο (γιατί διαφορετικούς λόγους ή κάθε μία διάλεξε την πιο κατάλληλη ψυχολογική άσκηση... Διότι το να παριστάνουν ότι υπάρχει πράγματι σεισμολογική Θεσσαλονίκη... Και μάλιστα σε έ-πεμψε εθνικής συμφοράς... Σκεφθήτε αν ήτο πεί πρόβλημα να είχαμε εν έμφανση οι ξένοι (καθώς άκουσε μία χιλιάδα «προσφύγες» και αντίστοιχα) να τους στείλουμε και μερικές φωτογραφίες από τη... μισογρεμισμένη Θεσσαλονίκη.

ΠΡΟΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Κυπριακό και κόμματα

ΑΝ ΕΙΝΑΙ σωστό ότι η Δημοκρατία η ελληνική δημοκρατία, σχεδόν πάντα τις συνοπτικές δια-δικασίες της δικαιοσύνης (δημοκρα-τία και δικαιοσύνη ταυτίζονται σε τελευταία ανάλυση) θα πρέπει να θεωρείται και αυτοαποδοκίμο, ότι η αυτή Μεγαλειότητα η 'Ιστορία αντιπαρατίθεται σε έτοιμες ήτοι στην απροσάρτητες σε παρόμοιες διαδικασίες.

Παρά ταύτα όμως μπορούμε, από τώρα να πούμε ότι τα όσα άρχισαν στην Κυπριακή τρα-γωδία, ήταν από τις τραγικότερες και συγκλονιστικότερες εκρή-ξεις που έγγενους φυλίστικου και πεισμού, ένας καταλυτικός παρο-ξασμός της εθνικής μας συνεί-δησης, δηλαδή της δικαιοσύνης.

Και θα ήταν μεγάλο κρίμα αν σε ανάλλαγμα της εθνικής συμ-φοράς δεν κερδίσουμε εκτός από τη δημοκρατία και το μεγάλο διάστημα.

Αν δεν χρησιμοποιήσουμε για έθνος φροντιστήριο μια ψυχρή ανάλυση και μια κριτική θεώρηση των γεγονότων που προστά-ζουν, αν δεν κάνουμε την ιστορία που έβρεξαν τον πόλεμο, τότε η ιστορία της τελευτίας, είναι απο-στασιοποιητική. Βάσιμα τα όσα δια-βάζονται και σήμερα στο παλιό και νέο της 'Αφροδίτης, δεν βέβαιον ότι τα παθήματα γί-νεται μαθήματα. Είναι γεγονός ότι στην Κύπρο άρκετοι παρά-γοντες που δεν άνηκαν μόνο σε μία παράδοση, δεν μπόρεσαν α-κόμα να συνειδητοποιήσουν ότι ένα από τα κυρίαρχα τμήματα του απο-στασιοποιητικού στοιχείου της δικαιο-σύνης είναι η στενόκαρδη πολιτική εκ-μετάλλευση αναδεδειγμένη καθά-ρι εθνικισμός!

Χρειάζεται εν πάσει περιπτώ-σει πολύ βάρος για μία κριτική, σε βάθος που 'μοιραία θα κατα-στεί αυτοκριτική. Όμως δεν ύ-παρχει άλλος τρόπος να διορθω-θούμε να γιαντρίσουμε κάποτε, από τη φυλετική μας νόσο. Ό-σο δεν θα το κατανοήσουμε αυτό, και θα προσπαθούμε να διασκε-δάσουμε τις τύψεις μας με την απεγνωσμένη αναζήτηση των ε-θνικών στοιχείων (και μόνο ο 'αυτός) τόσο θα ακροατήρια-ζώμαστε σαν 'Έθνος μέσα από αλληλεπλήρεις συμφορές οι οποί-ες απορρέουν πάντα από το δι-χασμό.

Και μόνο με μία προεκτεινι-μένη των γεγονότων, με την ό-ση το δυνατόν απόκατάληξη της ελπίδας τους βοηθούμεν κι' απ' την 'Ιστορία, πρόσφατη ή

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Απεκρούσθη επίθεση των νταρτστών εις την Βλασίαν

ΙΣΧΥΡΑ συμμοριακή επίθεση εις 'Ηλωση την 4ην πρωινήν έναν-τιον του εις Βλασίαν εδρεύοντος τάγματος Στρατού. Ούτω δυνά-μεις υπολογιζομένη εις 1000 και πλέον άνδρας υπό την ηγεσίαν των καπεταναίων Περδικά, Ζαχα-ραρά και Μπασιανή, των συ-γκροτημάτων 'Αχαΐας 'Ηλείας,

και 'Αρκαδίας επέτεβη όρμηθεί-σα εκ των υπερκείμενων βουνών περιοχών. 'Η άμυνα του τάγματος υπήρξε σθεναρά και εν συνεχεία ενηργήθη υπό αυτού άντεπίθεσις διά της οποίας εξεδιόχθησαν οι συμμορίται ύποσταντες και οι-σμενής άπώλειας.

Προς άπεργίαν διαρκείας

ΥΠΟ κύκλων του 'Εργατικού Κέντρου Πατρών έτοιμάζεται η ε-ργατική τάξη της πόλεως μας να ανεμίσει το σύνθημα εξ 'Αθηνών εις κάθεον εις άπεργίαν διαρκείας.

Εις μνήμην

ΕΙΣ μνήμην Νινίας Σπ. Οί-κονομου, ο. κ. και η κυρία Πρίστω Ρίζοπούλου, κατέθεσαν ποσόν 50.000 εις την έταιρεί-αν των «Φίλων του Βιβλίου».

ΣΠΙΤΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ

ΑΝΕΤΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΧΑΡΟΜΕΝΑ

ΔΕΛΤΑ ΚΟΡΜΠΑΚΗΣ

Δ. ΚΟΡΜΠΑΚΗΣ

Συνθηματομανείς

ΤΩΡΑ που πνέει τα λοίσθια η «Πρωινή Ελευθεροτυπία» προσ-παθεί να γράφει και κομμάτι α-λήθειας για να σώσει την ψυχή της.

«Οφείλουμε γράφει να όλοιο γράσουμε ότι είμαστε λαός συν-θηματολόγοι, ότι μπορούμε στο σύνθημα, διαστρέφουμε την ουσία, τη μέθοδο, την πραγματικότητα, της Οικουμένης, ότι η ροπή μας προς τα λάβαρα και η ροπή μας προς τη διαίτη και η ροπή μας προς τη ροπή μας προς τα όπλα και προς τα έργα της».

«Αστράσαν λοιπόν και θρόν-ησαν πάλι τα σύνθημα (στη συγκέντρωση των εργατών) στο θέατρο «Αδριανός που στήσαε ο-λο κι' όλο την εργατική όργη για τη... διάσωση».

«Εδώ η Χούντα από τα συν-δικάτα — εξέτασε το κριτικό συ-νδικαλισμό». Ένα εργατικό Κέν-τρο, μια ΓΣΕΕ, το ΕΚΑ άνιχε στους εργατές κ.λ.π., κ.λ.π.

«Αλλά ποιά είναι η ουσία ό-λων αυτών»;

Αληθείες

...έκ παραδρομής

ΑΣ ΔΟΥΜΕ ένα ένα τα σύνθη-ματά και α; Εξετάσουμε τι έπραξε η εργατική τάξη για να τα κατακτή-σει. Το σύνθημα Εξω η Χούντα ά-πό τα Συνδικάτα είναι — κατά τη γνώμη μας — άνακλάου. Διότι η Χούντα στα Συνδικάτα δεν διόρι-στηκε, αλλά εκλέχτηκε. Και σε με-ρικές περιπτώσεις σανηγουρικά!

Και την εξέλεξαν δίδισα εργα-τές.

Το σύνθημα κάτω ο κρατικός συν-δελ αλίσκος είναι παραπλανητικό. Ποιοι να δάλουν κάτω τον κρατι-κό συνδελίσκο; Άν όχι οι εργα-τές; Ποιοι να άπομαρτυρήσουν τους εγκαθιδρυμένους και συνδικαλισ-τές του ύποπλου 'Εργασίας»;

Ποιοι να φράξουν το δρόμο στους αντισυνδικαλιστές άν όχι οι εργα-τι κ' τάξη;

Μεγάλες αλήθειες που θα μπορού-σαν να μας όφελαν άν δεν τις διατυπώνουμε κάτω, κάτω... και μόνον εκ παραδρομής!

Οι γυναίκες

τό καταφέρνουν

Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ πλούτος βρίσκει στα χέρια των γυναι-κών, γράφει το «Μπίγκινς Γου-ήκ». Πριν από μία δεκαετία η γυναικεία αναδολιμία της θέσης του συμβούλου σε μία επιχείρηση, με πολλή δειλία, όχι γιατί δεν ένοιωσε άρκετα ικανή αλλά έπει-δη της φαινόταν έντελώς αδύνα-το να πάει κόντρα στο καταστη-μένο και να άντιμετωπίσει την άνδρική άντίδραση.

Σήμερα τα πράγματα έχουν αλλάξει. Πιο συχνά από 500 γυναίκες κατέχουν την προεδρία σε μεγάλες επιτηρείσεις ενώ άλ-λες τόσες διοικούν, με έπιτυχία, διαμηχανίες και κρατικούς όργα-νισμούς.

«Ο δρόμος για τις γυναίκες, δεν ήταν εύκολος. Άντιμετώπι-σαν την άμφισβησία και σε πολ-λές περιπτώσεις τον άμείλικτο πόλεμο του άρρενικού. Είχαν ό-μως υπομονή, έπιμονή και θάρ-ρος. Κι' αυτά είναι που ώδηγη-σαν τις γυναίκες στην ύψηλότε-ρη κλίμακα της 'Ιεραρχίας».

ΕΝΩΣΙΣ ΧΗΜΙΚΩΝ - ΟΙΝΟΛΟΓΩΝ

ΤΙΜΗ ΑΝΑΛΥΣΕΩΣ

ΓΛΕΥΚΟΥΣ ΔΡΧ. 300

ΕΚ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Η τρομοκρατία

έκτρωμακτικό προϊόν της δυτικής κοινωνίας μας

ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΔΥΟ ΜΟΡΦΕΣ

ΟΥΛΑΙΓΙΤΩΝ. Το θέμα της τρομοκρατίας, που τόσο επίμονα ασχολείται η διεθνή κοινή γνώ-μη, αλλά και τις διάφορες κα-θευσεις των δημοκρατικών γυ-ρω, είναι τόσο παλιό, όσο και κάθε άλλη δυνατή έκδηλωση που έκδηλε τις έννοιες της αν-ταξιακής πάλης από το έκδοτε κα-τεστημένο. Μετά από τον Α Παγκόσμιο Πόλεμο παρατηρεί-ται μία σημαντική διαφοροποίη-ση στις εκδηλώσεις αυτού φαινο-μένου. Οι τρομοκράτες, για πα-ράδειγμα, τον προηγούμε